

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
HERCEGOVAČKO NERETVANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U KONJICU
Broj: 56 0 P 041482 12 P
Konjic, 17.02.2015. godine

Općinski sud u Konjicu i to sudija Senada Brkan, u pravnoj stvari tužitelja „Zovko osiguranje“ d.d. Žepče, zastupan po punomoćniku Raguž Damiru advokatu iz Mostara, protiv tuženika M.P. zastupan po punomoćnicima iz OU Sesar-Ćurić Miletić Mostar, radi naknade regresnog potraživanja, v.sp. 15.488,65 KM, nakon održane glavne rasprave dana 14.01.2015. godine u pristustvu zamjenice punomoćnika tužitelja Glamuzina Vedrane iz Mostara, tuženika Marić Pave i njegovog punomoćnika Ćurić Zdenka iz Mostara, dana 17.02.2015. godine donio je slijedeću:

P R E S U D U

Obavezuje se tuženik platiti tužitelju na ime glavnice duga iznos od 15.488,65 KM sa zakonskim zateznim kamatama i to:

na iznos od 9856,84 KM počev od 30.10.2012.godine pa do isplate, na iznos 1591,75 KM počev od 30.10.2012.godine pa do isplate, na iznos od 565,06 KM počev od 30.10.2012. godine pa do isplate, na iznos od 2235,00 KM počev od 30.10.2012.godine pa do isplate, na iznos od 660,00 KM počev od 30.10.2012.godine pa do isplate, na iznos od 580, 00 KM počev od 30.10.2012.godine pa do isplate, te mu naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.327,00 KM u roku od 30 dana pod prijetnjom izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Prema navodima iz tužbe tuženi je dana 23.08.2008. godine upravljajući skupom vozila (putničkim motornim vozilom marke „Mercedes 123“, reg. oznaka: ... sa priključnim vozilom-poluprikolicom ručne izrade koja nije registrirana i ne posjeduje dokumentaciju, atest itd) skrivio saobraćajnu nezgodu na način da je poluprikolica prešla na lijevu kolovoznu traku te dolazi do kontakta sa vozilom koje se kretalo iz suprotnog smijera pripadajućom kolovoznom trakom. U navedenoj saobraćajnoj nesreći došlo je do materijalne štete na putničkom motornom vozilu marke Passat 1,9 TDI, reg. oznaka: ..., a koje se nalazi u vlasništvu N.R., takođe u navedenoj saobraćajnoj nesreći tjelesne povrede su zadobili N.R. i N.T.. Tuženi je prilikom navedene saobraćajne nesreće upravljao motornim vozilom pod uticajem alkohola. Tužitelj je dana 03.11.2009. godine, 27.05.2011. godine i 30.05.2011. godine na račun OU Angela i Petar Puljić iz Čapljine a u korist oštećenog N.R. iz Č. isplatio na ime naknade materijalne štete iznos od 12.013,60 KM, te dana 27.05.2011. godine na ime naknade troškova zastupanja iznos od 2235,50 KM na račun istog ureda. Dana 03.11.2009. godine tužitelj je na ime nespornog dijela nematerijalne štete u korist oštećenih N.T. i N.R. iz Č., a na račun OU Angele i Petra Puljića iz Čapljine isplatio iznos od 660,00 KM i 580,00 KM. S obzirom da tuženik do

danas nije isplatio uplatu regresnog duga, tužitelj predlaže da sud nakon provedenog postupka obaveže tuženika na plaćanje naprijed navedenih iznosa, sve sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima parničnog postupka.

U odgovoru na tužbu tuženik u cjelosti osporava pravni osnov i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, sa prijedlogom da tužbeni zahtjev sud u cjelosti odbije kao neosnovan. Tuženik ističe i prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja, kao i prigovor nedostatka pasivne legitimacije na strani tuženika. U činjeničnom opisu se navodi da je tuženik skrivio prometnu nezgodu upravljajući skupom vozila i to putničkim motornim vozilom i priključnom poluprikolicom ručne izrade, koja nije registrirana i ne posjeduje dokumentaciju, a da je do nezgode došlo na način da je poluprikolica prešla na lijevu kolovoznu traku, nakon čega je došlo do kontakta sa vozilom koje se kretalo iz suprotnog smijera, što u konkretnom slučaju nije tačno. Tuženik navodi da nije prouzrokovao prometnu nezgodu, niti se nezgoda dogodila na opisani način, te da činjenica da je tuženik vozio pod uticajem alkohola nije od značaja, jer utvrđena količina ni na koji način nije uticala niti doprinijela nastanku prometne nezgode. Opreza radi ističe i prigovor zastare potraživanja.

U toku postupka izvršen je uvid i pročitani su zapisnik o uviđaju od 23.08.2008. godine, skica lica mjesta, zapisnik o ispitivanju osumnjičenog M.P. od 23.08.2008. godine, zapisnik o salušanju N.R. od 23.08.2008. godine, analiza alkohola, krvi i mokraće o stupnju alkoholiziranosti za M.P., analiza alkohola za N.R., presuda Općinskog suda u Konjic od 29.03.2011. godine, broj 56 0 P 024997 09 P, uplatnica na iznos od 9856,84 KM od 03.11.2009. godine, uplatnica na iznos od 1591,75 KM od 27.05.2011. godine, uplatnica u iznosu od 596,05 KM od 30.05.2011. godine, uplatnica u iznosu od 2235,00 KM od 27.05.2011. godine, uplatnica u iznosu od 660 KM od 03.11.2009. godine, uplatnica u iznosu od 580 KM od 03.11.2009.godine, mašinsko-tehničko vještačenje po vještaku Ešref Škampo iz spisa 56 0 P 024997 09 P, nalaz dr Braco Hajdarević za N.R. iz istog predmeta, nalaz dr Braco Hajdarević za N.T. iz istog predmeta, prijava i zahtjev za naknadu štete iz AO Croatia osiguranje za poslicu broj: ..., izvid štete broj 02-09-AM, Croatia osiguranje, fotodokumentacija za štetu broj 02-09-AM, slike s lica mjesta nesreće, fotodokumentacija za štetu broj 02-09-AM-1 Croatia osiguranje, prijava o povredi za N.R. od 23.08.2008. godine broj 2194, prijava o povredi za N.T. od 23.08.2008. godine broj 2190, nalaz specijaliste dr Ivka Babića od 29.08.2008. godine za N.T., nalaz specijaliste dr Ivka Babić za N.T. od 03.09.2008. godine, nalaz specijaliste dr Ivka Babić od 03.09.2008. godine za N.R., nalaz specijaliste dr Ivke Babić za N.R. od 29.08.2008. godine, zahtjev za izmirenje regresnog duga od 22.08.2011. godine broj 917-08-AO-01-271/11, podnesak od 20.09.2011. godine broj 917-08-AO-01-2668/11, zahtjev za refundaciju Zaštitnom fondu BiH od 20.08.2011. godine broj 112/09-AO-N-01-2457/11, odgovor Zaštitnog fonda BiH od 06.09.2011. godine broj 1.0.-059-3243/11 I/6. Saslušan je tuženik M.P. u svojstvu parnične stranke. Saslušan je svjedok N.R.. Provedena su vještačenja i saslušani su vještaci saobraćajno-tehničke struke Ćorić Ante iz Mostara, vještak medicinske struke Davorin Kozomara iz Mostara, vještak neuropsihijatar Ćemalović Omer iz Sarajeva, pa je na osnovu navoda tužbe, odgovora na tužbu i ovako provedenih dokaza odlučeno kao u izreci presude iz sljedećih razloga.

Između parničnih stranaka je nesporno da se dana 23.08.2008. godine dogodila saobraćajna nezgoda u kojoj su učestvovala vozila marke „Mercedes 123“, reg. oznaka: ... sa priključnim vozilom-poluprikolicom kojim je upravljao tuženik M.P. i vozilo marke Passat 1,9 TDI, reg. oznaka: ..., kojim je upravljao oštećeni N.R.. Nije sporno da je nakon saobraćajne nezgode u Odjelu za laboratorijsku dijagnostiku Mostar kod tuženika utvrđena koncentracija alkohola u krvi od 0,67 promila, a u mokraći 0,78 promila. Nije sporno da je tužitelj oštećenim licima N.R. i N.T. na ime štete nastale u ovoj saobraćajnoj nezgodi isplatio ukupan iznos od 15.488,65 KM, što proizilazi iz priloženih uplatnica.

Sporno je da li je tuženik skrivio saobraćajnu nezgodu usljed stanja alkoholisanosti kao i visina regresnog zahtjeva tužitelja. Tuženik osporava i aktivnu legitimaciju tužitelja te ističe prigovor zastare regresnog potraživanja

Odlučujući o istaknutom prigovoru zastare regresnog potraživanja sud je ocijenio da je isti neosnovan, jer od dana isplate pa do podnošenja tužbe nije protekao zastarni rok od tri godine. Iz priloženih uplatnica vidljivo je da je najstarija isplata štete izvršena 03.11.2009.godine. Tužba sa regresnim zahtjevom je podnešena sudu 30.10.2012.godine, što znači da je podnešena prije isteka trogodišnjeg zastarnog roka. Prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja tuženik nije obrazložio a isti je po ocjeni suda neosnovan. Naime, iz priloženih pismenih dokaza nedvojbeno proizilazi da je vozilo tuženika imalo policu osiguranja Zovko osiguranje. Priključno vozilo-poluprikolica nije imalo nikakav atest, policu osiguranja, niti je bilo registrovano u vrijeme nastanka saobraćajne nezgode, što je konstatovano zapisnikom o uviđaju saobraćajne nezgode, što nije sporno u postupku. Međutim, ta okolnost ne utiče na postojanje aktivne legitimacije tužitelja u ovom postupku. Prema članu 1 tačka 3 Uvjeta osiguranja od AO propisano je da je osiguranjem od odgovornosti zbog upotrebe motornog vozila za vuču, priključnog vozila ili vozila u kvaru, obuhvaćena i odgovornost za štetu koju prouzroči priključno vozilo, odnosno vozilo u kvaru, dok je spojeno s vozilom koje ga vuče, i nakon što se odvoji od tog vozila te djeluje u funkcionalnoj ovisnosti s njim. Kod ovakvih okolnosti tužitelj kao isplatilac štete oštećenim osobama nastale u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi ima aktivnu legitimaciju da u smislu čl 939. st. 1. ZOO podnese regresni zahtjev protiv odgovorne osobe.

Iz sadržaja zapisnika o uviđaju saobraćajne nezgode sačinjen od strane PS Prozor/Rama dana 23.08.2008. godine proizilazi da se saobraćajna nezgoda dogodila na regionalnom putu R.418 B, Prozor-Mokronoge u mjestu Prozor, općina Prozor/Rama, u ulici Dive Grabovečeve, na mjestu izlaza iz ulice i ulaska u naseljeno mjesto Ometala. Na temelju iskaza sudionika, svjedoka događanja, zatečenog položaja vozila, kao i pronađenih tragova na licu mjesta, u zapisniku je konstatovano da se tog dana vozač vozila „Mercedes 123“ kretao kroz ulicu Dive Grabovčeve u Prozoru za kojim je vukao laku prikolicu ručne izrade na kojoj se nalaze režnjevi za pečenje mesa. Pri izlasku vozila Mercedes iz jedne krivine njemu lijevog smijera došlo je do međusobnog kontakta prednjeg dijela vozila Passat i bočne lijeve strane prikolice koju je vuklo vozilo Mercedes. Po tragovima kao i zatečenom stanju položaja vozila Passat i prikolice, konstatuje se da je kontakt ostvaren na prometnoj traci kojom se kretalo vozilo Passat, što je ucrtano u skicu lica mjesta. Mjesto događaja je

fotografisano. Tom prilikom od udara vozila i prikolice, došlo je do pucanja vučnog dijela prikolice "rude", te se vozilo Mercedes udaljilo od mjesta kontakta vozila Passat s prikolicom na udaljenosti od 26,90 metara. Prilikom kontakta prikolice sa vozilom Passat, ista se od svoje težine penje preko prednjeg poklopca motora (haube), prednjeg vjetrobranskog stakla na krov vozila Passat, kojom prilikom pričinjava materijalnu štetu na vozilu Passat. Vozač i suvozač su nakon udara prikolice u vozilo, a nakon aktiviranja sigurnosnih zračnih jastuka zaštićeni jednim dijelom, dok su od praska stakla i samog udara prikolice u vozilo zadobili tjelesne povrede. Vozilo Passat je ostalo na mjestu događaja prometne nezgode, na kojem je i zatečena prikolica, dok se vozilo Mercedes 123 udaljilo i zaustavilo na cesti. Za vozilom je ostao trag ostatka rude sa rezervnom gumom, koja je oštećena prilikom udara u vozilo Passat.

Tuženik saslušan kao parnična stranka navodi da se na dan nastanka saobraćajne nezgode kretao svojim vozilom marke Mercedes te da je te prilike vozio ražanj za potrebe jedne svadbe. U blagoj krivini u mjestu Ometala, vidio je vozilo marke Passat koje je dolazio iz suprotnog smijera. Misli da je vozilo bilo u svojoj saobraćajnoj traci, te navodi da se i njegovo vozilo nalazilo u svojoj saobraćajnoj traci. U jednom momentu, u krivini lijevog smijera, iz pravca njegovog kretanja, vozilo Passat je udario u točak od prikolice njegovog vozila. Nadalje navodi da je vozilo Passat vidio na udaljenosti od oko 20 metara, te da mu je te prilike išlo sunce u oči. Kretao se brzinom maksimalno 40 km/h a prije vožnje popio je dvije do tri pive. Takođe je istakao da je vozač od 1984 godine i da nikada prije nije imao udes, te da se te prilike osjećao sposobnim za vožnju.

Oštećeni R.N., saslušan u svojstvu svjedoka je istakao da se na dan saobraćajne nezgode kretao svojim vozilom marke Passat iz pravca Ometala prema prozoru. Dolaskom u krivinu na ulazu u grad, na udaljenosti od oko 2 metra, vidio je vozilo koje je dolazilo iz suprotnog smijera, a nalazilo se na saobraćajnoj traci kojom se svjedok kretao. Upozorio ga je sirenom, nakon čega je vozač koji je dolazio iz suprotnog smijera manevrom izbjegao kontakt sa njegovim vozilom, ali je prikolica dijelom ostala u suprotnoj saobraćajnoj traci. Navodi da je došlo do kontakta prednjim dijelom prikolice te da se radi o takvom putu i krivini da se nijedno vozilo nije moglo kretati većom brzinom od 40 km/h. Nakon udesa je vidio da je došlo do pucanja prikolice. Takođe je istakao da nije uočio znakove kod tuženika da je u alkoholisanom stanju, jer je izgledao sasvim u redu i pozvao je hitnu pomoć.

Na okolnost uzroka i nastanka saobraćajne nezgode provedeno je saobraćajno-tehničko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Ćorić Anti. Analizirajući tok saobraćajne nezgode prema sadržaju zapisnika o uviđaju, sačinjenoj skici lica mjesta te priloženoj fotodokumentaciji, vještak nalazi da je vozilo Pasat u momentu kontakta bilo u fazi kočenja, krećući se paralelno uz svoj desni rub kolnika, dok se vozilo Mercedes kretalo sredinom kolnika. Prikolica koju je vuklo vozilo Mercedes je bila u iskošenom položaju i u momentu kontakta se nalazila većim dijelom na prometnoj traci kojom se kretalo vozilo Pasat. U momentu kontakta brzina vozila Passat je iznosila 37 km/h a vozila Mercedes sa prikolicom 48 km/h. Samo jednu sekundu prije nezgode, međusobna udaljenost između vozila je iznosila 23,6 metara. Na toj međusobnoj udaljenosti, vozilo Pasat se kretalo uz svoj desni rub kolnika, a vozilo Mercedes sredinom kolnika. Prelazak ili ukošenje prikolice koju je vuklo vozilo Mercedes uslijedilo je usljed naglog trzaja vozača vozila Mercedes

udesno na upravljač. Mjesto kontakta vještak nalazi na mjestu koje je u skici vještačenja označeno brojem 7. Kontakt je ostvaren između prednjeg više lijevog bočnog dijela vozila Passat sa lijevim bočnim dijelom prikolice koju je vuklo vozilo Mercedes. Po zaključku vještaka, u datim uvjetima je postojala tehnička mogućnost da se vozilo Mercedes sa prikolicom kreće uz svoj desni rub kolnika.

Tužitelj nije prigovorio nalazu i mišljenju vještaka saobraćajne struke, dok je tuženik istakao prigovore navodeći da vještak nije na pravilan način označio mjesto kontakta i da je nalaz u suprotnosti sa sadržajem zapisnika o uviđaju saobraćajne nezgode. Sud je u cjelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka saobraćajne struke cijeneći da se isti temelji na relevantnim podacima konstatovanim u zapisnik o uviđaju saobraćajne nezgode, skice lica mjesta kao i priložene fotodokumentacije. Okolnost da se mjesto kontakta koje je utvrdio vještak razlikuje od mjesta kontakta koje je utvrdila policija prilikom uviđaja, nije okolnost koja bi dovela u sumnju stručnost i objektivnost vještačenja. Prilikom uviđaja policijski službenici su mjesto definisano na skici vještačenja pod brojem 1 označili kao moguće mjesto kontakta vozila i prikolice. U zapisniku je navedeno da je kontakt ostvaren na saobraćajnoj traci kojom se kretalo vozilo Pasat, što je vidljivo i iz skice lica mjesta, te priložene fotodokumentacije. Dakle, mjesto kontakta u obje varijante se nalazi na saobraćajnoj traci kojom se kretalo vozilo Pasat, pa prigovori tuženika nisu od uticaja na zaključak vještaka iz kojeg proizilazi da je tuženik prouzrokovao saobraćajnu nezgodu. Zaključak vještaka po kojem je kontakt ostvaren na mjestu gdje se nalazi trag kočenja zaustavljanja vozila Pasat je po ocjeni suda logičan i u saglasnosti sa priloženim pismenim dokazima, na temelju kojih sud poprima dokazanom odgovornost tuženika za prouzrokovanu saobraćajnu nezgodu u kojoj je nastala materijalna i nematerijalna šteta.

S obzirom da je tuženik u momentu saobraćajne nezgode koju je prouzrokovao upravljao vozilom pod dejstvom alkohola sa više od 0,5 promila alkohola u krvi, odnosno da je alkoholiziranost tuženika iznosila 0,67 promila u krvi a u urinu 0,78 promila, postoji pretpostavka da je uzrok saobraćajne nezgode u propustima tuženika izazvanih dejstvom alkohola, a takođe imajući u vidu zakonsku pretpostavku da lice pod uticajem alkohola nije sposobno za bezbjedno upravljanje motornim vozilom. Po članu 3 tačka 3 Uvjeta osiguranja od AO, osiguravač ima pravo regresa tužitelju za štetu isplaćenu oštećenim osobama, ako je osiguranik u trenutku nezgode upravljao vozilom pod dejstvom alkohola sa više od 0,5 promila alkohola u krvi. Prema tački 3 iste odredbe osiguranik ne gubi svoja prava ako dokaže da štetni događaj nije u uzročnoj vezi sa činjenicom da je vozač u trenutku saobraćajne nezgode bio pod uticajem alkohola.

Iz nalaza i mišljenja vještaka psihijatriške struke dr Ćemalović Omera proizilazi da je sposobnost tuženog M.P., sa utvrđenom alkohelimijom od 0,67 promila alkohola u krvi, da na adekvatan tj bezbjedan način upravlja motornim vozilom bila značajno dovedena u pitanje. U pojašnjenju ovog nalaza vještak navodi da koncentracija alkohola u krvi od 0,67 promila spada u laki stepen opitosti, koji se kreće u rasponu od 0,5 do 1,5 promila alkohola. U svom nalazu navodi općeniti uticaj alkohola na sposobnost vozača ističući da alkohol mijenja ličnost, da vozač postaje bezobzirni, neodgovorniji, smjeliji i odvažniji. Kod vozača se javlja silovitost, postaje razdražljiviji, netolerantniji te se dovodi u situacije kojima nije dorastao. Za razliku od vozača u lakom stepenu opitosti, teže opiti vozač svjestan je svoje alkoholisanosti i pomenute karakteristike ponašanja za volanom se rijeđe događaju nego kod pripitog vozača koji nije svjestan svojih psiho-fizičkih sposobnosti.

Nadalje navodi da alkoholiziranost utiče na psiho-fizičke sposobnosti vozača kojem se sužava vidno polje sa slabijom percepcije vidnih i slušnih podražaja tako da je pri koncentraciji od 0,8 promila brzina reakcije na svjetlosni ili zvučni signal sporiji za 10%, a kod koncentracije od 1,4 promila to usporenje iznosi i 26%. Rastom koncentracije alkohola u krvi, vozačeva pažnja se progresivno smanjuje. Ta činjenica je od velike važnosti zbog tzv psihičke sekunde koja predstavlja trenutačno uočavanje iskrsele opasnosti i promptno reagiranje da se ona izbjegne. Opada sposobnost održavanja i usmjeravanja pažnje već kod koncentracije od 0,3 do 0,5 promila alkohola u krvi. Testovi spretnosti pokazuju povećanje pogrešaka i to jasno već od 0,7 do 1,5 promila, broj pogrešaka se povećava par stotina puta. Prisutne su pogreške procjene brzine kretanja vozila koje vozač podcjenjuje i njihove udaljenosti koje precjenjuje. Pijani vozač nije u stanju pripravnosti i nema prisutnost duha koji kod trijeznog vozača čuva istog od neugodnih iznenađenja. Prilikom vožnje dolazi do trešenja glave. Dok trijezan vozač svojim očima stalno prati tok vožnje, pijanom vozaču se i pogled u skladu sa ritmom trešenja glave kreće, zbog čega mu izmiču kontrolni signali i natpisi, a posebno je u opasnosti pri naglom skretanju ili kočenju. Sudsko-medicinski se koncentracija alkohola u krvi od 1,30 promila uzima kao granica apsolutne nesposobnosti za vožnju motornog vozila.

Dakle, iz nalaza vještaka neuropsihijatra se može poprimiti da se ne može isključiti postojanje uzročne veze između alkoholiziranosti tuženika i nastale štete, s obzirom na učinak dejstva alkohola na vozača, a sposobnost tuženog da na adekvatan način upravlja motornim vozilom je bila značajno dovedena u pitanje. S obzirom na oborivu zakonsku pretpostavku da lice pod uticajem alkohola nije sposobno za bezbjedno upravljanje motornim vozilom, postoji pretpostavka njegove odgovornosti za prouzrokovanu štetu. Na vozaču je teret dokaza da nema uzročne veze između njegove alkoholiziranosti i nastale štete, što nalazom vještaka, niti drugim dokazima nije utvrđeno.

S obzirom na utvrđene okolnosti da tuženik nije dokazao svoje tvrdnje da do saobraćajne nezgode nije došlo njegovom krivicom i da nema uzročne veze između štetnog događaja i činjenice da je u trenutku saobraćajne nezgode bio pod uticajem alkohola, regresno potraživanje tužitelja kao osiguravača je osnovano. Slijedom navedenog, za rješavanje regresnog zahtjeva tužitelja u primjeni je odredba člana 78 Zakona o osiguranju imovine i osoba, kojom je propisano da društvo za osiguranje koje nadoknadi štetu oštećenoj osobi, a nije bilo u obavezi isplate prema Uvjetima za osiguranje od AO, ima pravo regresa prema osobi koja je odgovorna za štetu i to za isplaćeni iznos štete, kamatu i troškove. Članom 939 st 1 ZOO propisano je da isplatom naknade iz osiguranja prelaze na osiguratelja, po samom zakonu, do visine isplaćene naknade sva osiguranikova prava prema osobi koja je po bilo kojoj osnovi odgovorna za štetu.

Tužitelj u ovom postupku postavlja regresni zahtjev za iznos štete koju je isplatio oštećenim licima N.T. i N.R.. Iz priloženih pismenih dokaza utvrđeno je da je tužitelja dana 03.11.2009. godine isplatio dio materijalne štete na vozilu u iznosu od 9856,84 KM, dio materijalne štete u iznosu od 565,06 KM dana 30.05.2011. godine, obračunate zakonske zatezne kamate na isplaćene iznose štete u ukupnom iznosu od 1591,75 KM dana 27.05.2011. godine. Troškove sudskog postupka prouzrokovane zastupanjem oštećenih osoba tužitelj je platio 27.05.2011. godine u iznosu od 2235,00 KM. Nematerijalnu štetu oštećenom N.R. u iznosu od 580,00 KM i oštećenju N.T. u iznosu od 660,00 KM tužitelj je

isplatio 03.11.2009. godine. Pored činjenice da je tužitelj dokazao isplatu prednjih iznosa oštećenim osobama, provedenim dokazima je utvrđena i činjenica da je šteta u navedenim iznosima bila opravdana, odnosno da je oštećenim osobama šteta prouzrokovana u visini isplaćenih iznosa. Na okolnost visine materijalne štete na vozilu kao i nematerijalne štete koju su pretrpjele oštećene osobe, tužitelj je priložio pravosnažnu presudu Općinskog suda Konjic broj P 024997 09 P, temeljem koje je utvrđena visina prouzrokovane štete. Iz priložene presude je vidljivo da je po tužbi oštećenih N.R. i N.T. iz tog postupka, sadašnji tužitelj obavezan na plaćanje materijalne štete na vozilu u ukupnom iznosu od 10421,19 KM sa zakonskim zateznim kamatama. Nematerijalna šteta utvrđena je u iznosu od 660,00 KM za tužiteljicu N.T., te u iznosu od 580,00 KM za tužitelja N.R., sve sa zakonskim zateznim kamatama. Troškovi parničnog postupka utvrđeni su u iznosu od 2235,00 KM, dok je preko naprijed navedenih iznosa tužbeni zahtjev tužitelja odbijen. Utvrđeni iznosi po pravosnažnoj presudi u potpunosti odgovaraju iznosima koje je tužitelj isplatio oštećenim osobama. Visina materijalne štete na vozilu marke Pasat 1,9 TDI utvrđena je i nalazom vještaka saobraćajne struke Ćorić Anti. Po nalazu vještaka šteta na predmetnom vozilu je totalna i iznosi 10865,00 KM, tj više od iznosa štete koju je tužitelj isplatio oštećenom.

Visina nematerijalne štete utvrđena je i nalazom vještaka medicinske struke dr Davorinu Kozomari. Prema nalazu i mišljenju ovog vještaka oštećeni N.R. je u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi zadobio lakše tjelesne povrede usljed kojih je trpio bolove jačeg intenziteta jedan dan, srednjeg intenziteta pet dana a slabog intenziteta 15 dana. Primarni strah je bio jačeg intenziteta i kraćeg trajanja, sekundarni strah jačeg intenziteta trpio je jedan dan, srednjeg intenziteta tri dana a slabog intenziteta pet dana. Oštećena N.T. je takođe pretpjela lakše tjelesne povrede od kojih je bolove jačeg intenziteta trpila jedan dan, srednjeg intenziteta tri dana, dok je trpila bolove slabog intenziteta 14 dana. Primarni strah jačeg intenziteta je bio kraćeg trajanja. Sekundarni strah jačeg intenziteta trpila je jedan dan, srednjeg intenziteta tri dana a slabog intenziteta pet dana.

Kod ocjene nalaza, te ponuđenih dokaza, sud je cijenio da je ukupan iznos nematerijalne štete oštećenom N.R. za pretrpljeni bol i strah od 580,00 KM adekvatna satisfakcija, s obzirom na intenzitet i dužinu trajanja bolova, te intenzitet i vremenski period trajanja straha. Iznos od 400,00 KM na ime pretrpljenih fizičkih bolova te 180,00 KM za doživljeni strah je po ocjeni ovog suda realan iznos, kao šteta koja se dosuđuje u skladu sa praksom u ovoj oblasti i sa samim karakterom naknade nematerijalne štete, kao satisfakcije oštećenoj osobi, a sve prema odredbi čl 200 ZOO. S obzirom na povrede koje je zadobila oštećena N.T., intenzitet i trajanje boli i straha, isplaćeni iznos od 400,00 KM ne ime pretrpljenih bolova i 260,00 KM na ime pretrpljenog straha (ukupno 660,00 KM) je adekvatna satisfakcija i opravdan iznos štete koji se dosuđuje u skladu sa praksom i navedenom zakonskom odredbom. Nalaz vještaka je u saglasnosti sa sadržajem konstatovanih vidova štete u pismenoj dokumentaciji tužitelja a na isti nisu prigovorile ni stranke, te je nalaz vještaka u cjelosti prihvaćen kao stručan i objektivan. Obračunate zakonske zatezne kamate na isplaćene iznose štete tuženik nije osporavao.

Kod ovakvog stanja, sud je poprimio dokazanim da je tužitelj dokazao opravdanost isplaćene štete, pa je primjenom navedenih zakonskih odredbi tužbeni zahtjev tužitelja u cjelosti usvojen.

Odredbama čl 277 ZOO je propisano da dužnik koji zadocni sa ispunjenjem novčane obaveze duguje pored glavnice i kamatu. Tužitelj je regresni zahtjev postavio u tužbi koja

je podnešena 30.10.2012. godine, u kojoj je tuženik obavješten o iznosima isplaćene štete i pozvan da ispuni svoju obavezu. Od tog momenta tuženik pada u docnju, zbog čega je obavezan na plaćanje zakonskih zateznih kamata sa početnim periodom obračuna od dana podnošenja tužbe, a ne od dana kada je oštećenim osobama isplaćena šteta.

Odluka o troškovima temelji se na odredbi čl 386. st. 1. ZPP-a, a isti se sastoje od troškova tužitelja po punomoćniku za sastav tužbe, pristup na pripremno ročište 26.09.2014. godine i pristup na glavnu raspravu od 14.01.2015.godine po 720,00 KM, što ukupno sa troškovima PDV-a iznosi 2527,00 KM. Tužitelju su dosuđeni i troškovi sudske takse na tužbu i odluku po 450,00 KM, te troškovi vještačenja koji su plaćeni u iznosu od 900,00 KM, što sve ukupno iznosi 4.327,00 KM.

Zahtjev punomoćnika tužitelja koji se odnosi na troškove izostanka iz ureda prema čl 26. st.1. tačka 1 AT, punomoćniku tužitelja nisu priznata s obzirom da se troškovi advokata čije je sjedište izvan područja suda pred kojima se vodila parnica priznaju samo do visine troškova koje bi stranka imala da ju je zastupao advokat čije je sjedište u mjestu suda. Ovakav stav zauzeo je Vrhovni sud FBiH što je objavljeno u sudskoj praksi broj 61/2014. Sud nije ocijenio da postoje posebne okolnosti koji bi opravdavali dosuđenje ovih troškova sa stanovišta odredaba čl 387.st.1. ZPP-a.

Na osnovu izloženog odlučeno je kao u izreci presude.

Sudija
Senada Brkan

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Mostaru u roku od 30 dana od dana prijema iste, putem ovog suda. Žalbu dostaviti u tri primjerka.